

[Marius Jensen.]

Linie, Tallet 0,6 pro mille til 0,54 pro mille, og Ændringsforslaget under Nr. 5 gik ud paa et Vederlag paa 2 pCt. af Beløbet til de Forsikringsselskaber, som skal opkræve denne Brandskat. Vi fandt det urimeligt og meningsløst, at denne Opkrævning skulde ske uden Vederlag, da Staten jo ellers giver Vederlag for et saadant Arbejde. Disse Ændringsforslag vilde Regeringen ikke modtage. Jeg stiller derfor det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han siden Sagens Behandling i det andet høje Ting er blevet venligere stemt over for disse Ændringsforslag fra Konservative og Venstre. Hvis det skulde være Tilfældet, kunde jeg afgjort ønske Sagen behandlet i et Udvalg, for at vi kunde tale os til Rette om det, der ligger os imellem.

Westermann: Det Forslag til Lov om Bidrag til Udgifterne ved Brandvæsenet i København, som vi i Dag skal behandle, har i og for sig et Navn, som dækker over en Del, men der er i hvert Fald ikke noget forkert i at sige, at dette kun er en Bygningsskat, en Skat ved Siden af alle de andre Skatter, der kommer her, saa der efterhaanden bliver større og større Sandhed i Slagordet: Ny Skat hver Dag.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Schrøder, sagde, at man formentlig ikke betalte nogen Afgift med Glæde. Ikke desto mindre har den højtærede Finansminister udtalt, at man skulde betale sin Skat med Glæde, og dette her er vel dog ogsaa en Afgift. Paa den anden Side maa jeg sige, at Glæden bliver sandelig ikke større, jo flere Skatter der bliver, jo mere trykkende de bliver, hvis man overhovedet kan tale om Glæde i denne Forbindelse. Med de mange Skatter, som stadig paalægges paa den ene og den anden Maade, og som man søger at dække under det ene og det andet Skalkeskjul — og jeg kalder det, der foregaar gennem dette Lovforslag, for et Skalkeskjul for en yderligere kommunal Skat — vokser i Befolkningen Mistilliden til, at det er gode Økonomer, der administrerer disse Penge, og denne Mistillid vokser, hver Gang man faar en yderligere Belastning. At hele Forslaget er en ny Skat, fremgaar ogsaa tydeligt af, at det er ud-

arbejdet i Skattedirektoratet; det maa vel være dem, der har bedst Forstand paa de Ting.

Paa den anden Side er denne Skat paalagt et enkelt Udsnit af Befolkningen, nemlig alene Grundejerne, og formentlig ud fra det Synspunkt, at der har man noget at holde sig til; naar alle de andre Mennesker er ribbet for Skat, har man dog den faste Ejendom at holde sig til, og man har derfor ogsaa i dette Lovforslag sørget for, at der gives Pante- og Fortrinsret i den faste Ejendom for de Beløb, der her yderligere paalægges dette lille Udsnit af Befolkningen, nemlig Grundejerne, som gennem dette Lovforslag bliver belastet med en aarlig Udgift, en aarlig Skat paa 650 000 Kr. Jeg skal ikke hævde, saaledes som det ærede Medlem Hr. Schrøder sagde, hverken at dette er revolutionært eller grundlovsstridigt; det vil jeg ikke hævde. Men jeg vil paa den anden Side sige, at det er en fuldkommen urimelig Skat, saaledes som den lægges ensidigt paa en enkelt Del af Befolkningen, som efterhaanden har faaet den ene Skat efter den anden lagt paa sig, og udelukkende fordi man har Sikkerhed for, at der vil man altid kunne inddrive sine Penge. Formaålet maa jo enhver erkende er i Virkeligheden kun at skaffe Penge til Københavns Kommunes slunkne Kasse; man har ikke paa anden Maade kunnet skaffe disse Penge, og saa søger man under det Skjul, der er givet med Titelen paa dette Lovforslag, at skaffe Københavns Kommune et yderligere Tilskud.

Selve Lovens Oprindelse gaar, som de fleste formentlig ved, helt tilbage til det 18de Aarhundrede. Den har en ganske særlig Oprindelse; Magistraten havde dengang et vist Indseende med Københavns Brandforsikring, Forsikringsselskaberne betalte Beløbet, i Stedet for at udrede Bonus, som en Lygte- og Sprøjteskat; men dette var i øvrigt ophørt efter den store Brand i 1795 indtil 1825, hvor det genindførtes. Dengang var det Forsikringsselskaberne, som betalte, medens den Skat, der paalægges nu, bliver lagt direkte paa Grundejerne.

At opretholde en saadan Skat, som alene opretholdes i København og intet andet Sted i Landet, og opretholde den paa et Tidspunkt, hvor man fuldkommen har for-